

Ode til en vaskeklut, hymne til en tiger

Gunvor Nervold Antonsen

Gunvor Nervold Antonsen

Gunvor Nervold Antonsen, 1970-71, 1972-73

Fra de første *Panthera* oppsto *Panthera tigris* en gang i løpet av epoken Pliocen Slik livets saga tok form gjennom stadig nye kryssinger mellom urdyr var da heller ikke tigreren helt ferdig tiger

Gjennom år på smygjakt i tett kratt og skog vokser endringer frem; skritt for skritt tilpasses kroppen i størrelse, beina vokser, halen, hurtigheten den avtar i vekt, hørselen spisses, følesansen i værhårene skjerpes Dagsyn og nattsyn glir over i ett syn Streifende omkring til alle døgnets tider, manøvrerer den lett jakter hurtig og usynlig i lynangrep

De arter som ikke tilpasser seg nye forhold dør ut

Tigris betyr pil

Tigris betyr pil og rovpattedyrenes brølekatt klatter i træne like lett som den løper over tørre marker og stepper svømmer over brede elver og sjøer Ualminnelig rask, behendig og utholdende dristig og frekk angriper den mennesket som beskytter seg med ild

Og tigreren blir lumsk og uangriplig lar seg aldri riktig temme dens vennskap er ikke til å stole på

Gunvor Nervold Antonsen, 1974-75

Men vidunderlig vakker av tegning og farge, foretrekker den de døse timene rundt solnedgang

I utviklingslæren sies det at det er først når vi kommer til pattedyrene at livets tragedie for alvor begynner

For pattedyr kan kjenne smerte Tigreren kjenner smerte Og det hender den lar seg bringe ut av fatning og skriker høyt; UÆÆÆÆ sier tigreren da.

Gunvor Nervold Antonsen, 1976-77

Men la oss snakke om hva som egentlig foregår her mellom oss Mellom deg, meg og materialet

Denne tråden *dette materialet er selve materialet*; forbindelsen til all tid som står for alltid uforanderlig fast

Denne tråden, dette innslaget, denne renninga og vaffelbindinga dette gridet, i denne kluten, i denne vaskefilla med frynser og halvstikk for å lede vannet og lette tørkinga er min

Gunvor Nervold Antonsen, 1978-79

Dette materialet er personlig Du kanke ta filla min, kluten min

Og *du* du kanke kalle meg tekstilkunstner For i ditt spotske fortegn ligger en provokasjon En reduksjon av mitt rom, min frihet min aktualitet

Så jeg fornekter deg når du plasserer meg For du sier det finnes en begrensning For det jeg gjør For de jeg kan nå For at jeg aldri kan nå frem

Så du kan ikke definere meg Bare jeg kan, bare vi Vi som er tekstil

For du kanke si tekstilkunstner uten samtidig å si; disse gardina dette hekleriet, tøyeriet kan du ta deg av Disse strikkekjærringene og heklekjærringer, disse kulturkjærringene garnnøsta og snellene disse teppene, sofaputene, brikkene, dukene Disse håndlærne og klutene disse greiene her det ikke kunst!

Det er... «Oj – her kommere garddiner – det får du ta deg av» sies det i jury etter jury, generasjon etter generasjon

«Nei jeg skjønner ikke noe av det» «Det derre lille teppet der... det likerjække» «Disse nylonstrømpene og hattene»

«Kom kom mine tupper. Kom og vev kartonger» «Gift dere med arkitekter og lag tekstiler til hjemmet» «Skarru virkelig bli sånn kjærring ... skarru sitte oppi et sånt tårn og veve ei fille i året... skjerp deg jente»¹

Å nei du «Her skarreikke veves no kartonger... Vi skakke ikke inn i den gata der»²

Og kall meg ikke tekstilkunstner om du er en innsnevra historiker konservativ kunstnerkollega eller ung jyppling

For du snakker om kunst med sprut og potens³ akkurat som om det må komme fra en pensel Akkurat som om ikke tråden kan sprute og velte seg utover, potent kveilese rundt og kvælære, og kneblærø fast som et blekantsikt tatt til fange og bindi over gryta på bålet

Jeg ska gi deg potens Jeg ska gi deg sprut fra flossen, og et sveip du ikke kan trekke fram Og jeg skal knyte deg så opp og trø deg så ned og hovlærø hæffra te døeffra

For vi har tråkka oss innpå den autoritære konseptualismen Mens mannlige malere ble hylla til døde helte vi lamitex, copure, tubvinyll i flytende seige tjukke lag som en kjødelig utflod, kroppslig materie, som langsomt seg ut Som svulma når vi trykte det på, og etsa seg ned og innirei, eller utbrenterei om vi ikke reserverterei, eller først løsterei opp i urea og ludigol rulla pårei vannglass og pakkere inn i plast og lot deg ligge der i fireogtjue timer før vi tok en rundkall

For aggresjon ligger i lagene i historiene Tråd for tråd Knute for knute

For hvem som gjør hva, hvem som gjør det når det er bra *Er det fortsatt fundamentet?* Helligdommen? Hun eller han?

Du eller jeg og materialet mitt

For du Du kanke ta materialet mitt Du kanke ta noen diagonalforskyvning av denne rapporten hverken stående eller liggende For inn i teppene, tekstilene, skulpturene Inn i de plisserte skautene, linningene og stakkene står historiene skrevet; *alt har med våre liv å gjøre* *alt med våre liv å gjøre* *alt står om våre liv*

For vi skukke veve no kartonger Vi skuukke tilhøre noen Ikke mannen, kjøkkenet, barna, industrien, kapitalismen Vi skulle under huden, inn i hodet, inn i helheten, virkeligheten, hverdagen Inn i *historien* Ikke skilles vekk som outsiderskategori, sub for lukkede ubetydelige sfærer Sub eller subb som disse kulturkjærringene er

Politiser all sammenheng mellom privat og offentlig, en kamp er alltid flere kamper, inne, ute, kjøkken, garasje, interiør, eksteriør

Polen *Det endelige sammenbrudd* *For hvem skal ete morgendagen* *Like a rolling stone* *Frustrasjonsteppe* *Gråt mitt elskede kvadratur* *For ikke å glemme Briham Boarram, 17 år, drept av le Pens tilhengere ved Jeanne d'Arc-statuen i Paris 1. mai 1994* *Blood cannot be washed out with blood*⁵

Og det gafles inn i bildene det trykkes hardt med raklene det etses inn i meter på meter det flokkes og limes kuttes og tvinnes farges og bindes Kjør bommen. Bom bom bom, bæng bæng. Innslag og slag, toskaft og kypert sateng og pedaler Tramp Tramp Tramp

Den Røde tråd,⁶ ser du den? De 2520 trådene av bomull og lin i renninga 250 kg garn, håndspunnet nøstet, farget De 90 kvm med tekstilkunstens historie på veggen i Realfagbygget i Bergen ser du det?

Se å få på deg brillal! For i disse teppene, disse gardina, disse objektene og materialene er kropp og erfaring I hvert verk i hver form finnes historiens plastisitet Og det holdes på plass alt dette flytende bevegelige Alt holdes på plass av jåren

Så pass deg For tråder kan rakne dekstrin kan sprekke Vi kan renne ut

Gunvor Nervold Antonsen, 1980-81, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Som Fridas havfruer⁷ lengter alltid strekker seg oppover fra dypet, stiger frem mot lyset løfter armene

For det viktigste er alltid; *Det finnes ingen grenser* Vi bestemmer det sjøl og er det ikke hele vitsen da, og alltid ligge et skritt foran seg sjøl? Korriger der det ikke finnes regler å korrigere etter *vere fri stå fri gå forbi* og ikke kontrolleres av historien for vi er historier vi kontrollerer oss selv.

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

De frigjorte hender⁸ startet store bevegelser De bar tekstilene ut av hjemmet, ut av skapene sluttet med veving i stua, garnfarging på kjøkkenet, stivelse av maisenna og potetrykk på benken Anonym husflidproduksjon ble til verkstedprofesjon kunstvev billedvev og billedtepper Veverske kunstveverske vekunstner kunst kunstner tekstilkunstner

De ante ingenting ennå om alle mulighetene knapt begrensingene Men de ante det fantes en annen verden der samtidig

Og midt oppi det vever Fredrikke Bolette Hansen⁹ livet sitt sammen igjen. Som utfredsstilt husadministrator skriver hun til sin nære venninne: (...) *smek deg sig ofte ind over mig en tomhed, en længsel efter noget jeg hadde tapt – jeg visste ikke hvad*¹⁰. Denne Frida; denne Fridas frigjorte hender som vever store billedtepper, utvikler fargeskaaler og tar patent på plantefarging og transparentteknikk.¹¹ Blir gründer, direktør og arbeidsgiver. Ivrig debattant, skriver artikler som hun kaller protester.¹² Stiller ut på Verdensutstillingen i Paris, tar gullmedaljer og sølvmedaljer, og får Kongens Fortjenestmedalje i gull. Denne Fridas store billedtepper som spres rundt til Europas slott og museum, havner hos prinsesser, baroner, fyrster og industriherrer Denne Frida som dør mens hun fortsatt vever Olavsteppet, som vever seg helt opp til Folgefonna, hvor det tar slutt, i 1931¹³ Hvordan kunne du bli glemt! Spør Anniken Thue i 1970¹⁴, da hun får se *Melkeveien*¹⁵ for første gang. Som en detektiv sporer hun opp Fridas tepper ved hjelp av telefonkatalog og rikstelefonering til Europa. Og teller tilslutt 202 titler i transparente, portierer og forheng. Akklær, ornamentale veggtepper, gulvtepper og billedtepper. Hvordan kunne du bli en bisetning i en mannlig kunstnerbiografi over vedve de kartonger?¹⁶

Ingen nevnt er ingen glemt sies det, men det er ikke sant *Er ingen nevnes blir alle glemt* Om ingen nevnes skrives historien uten oss For denne historien som vi er en del av gjentar seg selv igjen og igjen i 1970 så vel som i 2017, da Munchmuseet fortsatt ikke klarer å finne en eneste kvinnelig kunstner som matcher Munch¹⁷

Allerede i 1893 vever Frida et bilde til Norsk Kvindeagsforening, en *Løvetann*¹⁸ «*Den spredes den urt som gror jo mer den trædes*»¹⁹ «Et kunstverk så komplisert at det trenger forklaring gjennom en hel katalog»²⁰, skriver kritiker Grosch prompt i Aftenposten. Og Munthe følger på da han kjenner konkurrentens fryktelige nærver, hun putter da «al Slags Udenlandsk Paavirkning ind i sine Træpper til de ser ud som Kakkell og Mayolika»²¹

Og det er sommeren 1969 Tekstilstudent fra Statens håndverks og kunstindustriskole, Kristin Lindberg har seks uvers praksis på Kulturen i Lund. Hun står i kjelleren og sprøyter DDT på tekstilsamlingen da Märtha kommer og vil vise henne museets skatt. «Vil du se dette museets skatt», vår høyeste skattede skatt her i Lund, i Sverige, i Europa, i verden. En transparent blomst, er det en solsikke? En solros?²² Gule farger skinner opp. Se hva jeg har roper Märtha Og Kristin nikker stumt, har for første gang, foran seg det hun ikke viste hun lengtet etter

For det finnes ikke noe leksikon, kunstbok, biografi å bla i for studentene om de anonyme veverskene som vevet uten signatur og ble presentert uten navn; fru Augusta Christensen fru Ulrikke Greve frk Ragna Breivik frk Ingeborg Arbo frk Sunni Mundal frk Else Halling frk Synnøve Thorne frk Sunniva Lønning Randi Nordbraathen, Tove Østbye, Ellen Jørgensen, Randi Devik²³ og så videre og så videre

Om ingen nevnes blir alle glemt Om ingen nevnes skrives historien uten oss Så gjenoppdag oss. Vær så god, sett i gang Men vi har vært her hele tida.

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Historien drives av alle oss som gang på gang finner forsøker binde sammen det vi finner leter etter muligheter i det vi har leter etter det som allerede er der

For det finnes en kunnskap i kroppen som ikke snakker kun former, der hendene er redskapet og språket Hender som må *inn* i bildene, inn i materialene, fargene

Og hos Hannah²⁴ finnes hendene alltid Det er ingen som vever så mange hender som Hannah Hender som holder, leier, leder og beskytter Hender som truer, dreper og peker Hender som sår, høster hender i lenker, frie, hender som vinker hender som mater bærer byrden i alle *Henders bruk*²⁵ Billedveven som i 1953 blir det første tekstile kunstverket Nasjonalgalleriet kjøper inn

Og *denne hånden dette materialet er selve materialet*; som skal folde seg ut lik en sjel folder seg ut²⁶

Så brekker Hannah hånden, blir operert og gipset på St. Olavs hospital av kirurg Inger Schulstad, går hjem og vever et bilde av sin egen hånd med gips, som hun så overrekker kirurgen når gipsen tas av «Når jeg vever en hånd tenker jeg ikke på hvordan en hånd ser ut, men hva den skal uttrykke»²⁷, sier Hannah

Så; om du refuseres år etter år gang etter gang Om du ikke får inngang i maktens korridorer så må du selv dikte din historie Dikt selv, skrev Synnøve, sa Synnøve²⁸ Dikt en tekst i en vev, for en vev er en tekst²⁹ Vi må komme oss over den stumhet som tvinges på oss som kutter tungene våre som Tereus gjør på Filomela³⁰ Vi må veve sannheten, som henne, inn i veven Vi må endre historiene som fortelles

For troen på å utgjøre forskjell, ta et oppgjør, vise sannheten i virkeligheten *Vise det brennende hjerte*,³¹ som Synnøve vever om Katti Anker Møller til kampen for de uekte barns rett til å være ekte. Hun behandles selv på stemoderlig kaldt vis, blir kalt «kulturterrorist», og en «hardingfele i et symfoniorkester» av kritikere og biennalekomitemedlem Ahlstrøm i 1982 for sitt verk på Veneziabiennalen³¹

For i dikt og politikk herjer som alltid de *Hjemlige guder*³³ og på Rådhuset ler gudene råt, de store Rådhusetekstilene falmer... For en kunst! Tekstilkunst! Uholdbart! Kunst skal vare evig. Skjønner dere ikke det engang! De hjemlige guder håndflirer mens de frisker opp Sørensens fresker på veggene

«En tekstilkunstner og tiger er i skuddlinjen i hele sitt liv», forteller Ase Frogner³⁴ fargelærer på SHKS i 39 år «Alle var så sure på oss hele tiden ... det var sånn veldig motstand» Hun bretter opp armene i fargeriet, drar frem lakmuestene mot surheten Dem var så sure som syre som en stamkype med ulfargekonsentrat med glaubersalt disse mannlige malerne og ektefellene som ikke ville ikke ha konkurranse om oppdrag

Åse undersøker lysektheten på laboratorium «Vi kan ikke fortsette med plantefarger, de falmer etter et par år»³⁵

I de store vinduene på Rådhuset skyter solrefleksjer inn, til tekstilene forsvinner ut av historien Det er ikke noe spennende med farger som forsvinner Vi må kunne gjenskappe de neddempede klanger, rene farger, jordbundne farger, også i sterkeste syrefarger svaksure syrefarger metallkomplekxfarger reaktivefarger og kypefarger

Indanthren, Hellondøl, Neolan, Indigosol Sandolan, Cibalan, Irgalan og Ortolan Isolan, Sypranol, Remazol, Cibacron og Procion

.....

^[1] Utstillingsserien Munch + Munchmuseet i Oslo 2015–2017, 18 Billedteppet Løvetann, 1893, Laget til Norsk Kvindeagsforening, 19 Utdrag av tekst vevet inn i Løvetann, 20 Henrik Grosch, Norsk Kvindeagsforenings Udstilling, Aftenposten 6. 5. 1893, 21 Brev fra Gerhard Munthe til Johan Bøgh, 20.12.1894, 22 Tekstilen K. Lindberg fikk se var antageligvis en av Frida Hansens Margeritter, 23 Fra Hjørdis Danbolt, 24 Hannah Ryggen (1894–1970), 25 Dette på billedveven i Henders bruk, Hannah Ryggen, 1949, 26 Omskrevet fra Hannah Ryggen, dagboknotat 24. januar 1954: «Jeg kan riktig kjenne hur min sjil folder seg», 27 Siri H. R. fra Socialdemokraten, 1946, nr. 40, 28 Synnøve Anker Aurdal (1908–2000). «Dikt selv i å dikte selv» opptrer som tittel og motiv i flere av hennes billedvever, 29 Etymologisk sammenheng mellom tekt og vev; Tekst (norr. textr, textf) kommer fra latin; textus, som betyr sammenføyning, vev, 30 Historien om Tereus og Filomela fra Ovids Metamorfose er en av flere historier fra gresk mytologi som det ofte refereres til i historisk billedvev. Også Bilden var ofte brukt som ikonografi, 31 Oversikt: wikipedia.org/wiki/Category:Textiles_in_mythology_and_folklore, 32 Det brennende hjerte, homnagge å Katti Anker Møller, 1980. Billedvev av Synnøve Anker Aurdal om kvinnesaksbevisene Katti Anker Møller (1868–1945) som var Aurdals tante, 33 Christin Ahlstrøm, kritiker i Göteborgsposten og medlem av den svenske komiteen for Veneziabiennalen, Kommentar i Göteborgsposten 1982, 34 HOFFTEppet Melkeveien, 1898, 35 Billedvev av Hannah Ryggen. En satirisk kommentar til Stenensens, Sørensen og Munchs makt over kulturlivet, 34 Ase Frogner (født 1934), Tekstilkunstner og fargelærer på SHKS fra 1958–1997, 35 Fra samtale med Ase Frogner.

For tekstil er: fiber, farge, kjemi, industri Kunnskap, fakta middel og makt

Fra den første sau temmes og ullen kardes til tråd, 8,500 år før vår tidsregning Eller fra silkeormene kultiveres, 3,200 år før vår tidsregning Har tekstil alltid handlet om verden vært verden

Råvarene startet kriger, toller, blokader Tekstil var grunn for kanaler som graves og kontinenter som deltes Industrialisering, solidaritet, opprør, streik og rettigheter

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

For spunnet i tråd er båndet rundt hånden og flagget og fanen for frihet Tekstil kommer fra verden er verden *Tekstil ser andre! Tekstilen er fri!*

Og Fuglevaag dro, og Siri dro, og Eli og Runa og Bente og Marianne og Synnøve til Polen dro... og skulle veve sissal³⁶ Tilbake på SHKS i Ullevålsveien ble det opprettet eksperimentklasser på lørddager all slags fibermateriale ble tillatt³⁷ Lørdag er en god dag å eksperimentere!

Tekstil er avantgarde! Mot omskjæring allerede i 1970³⁸ I en rufsete avrundet rombe, et relieff, med slissen markert i tjukk klumpete rand på hver side av åpninga Du kommer ikke utenom denne åpninga, skjønner du Du kanke unngå kjønnet

I naturfarget lysebrun kokos Kokos og Afrika... hvor tar de de fra? Tekstilkunstnerne! Grafiker og overlærer for radérklassen på SHKS, herr Johannessen født 1929, så det og sa: «Herre Gud, her oser det av sex»³⁹

For gjennom slissen kan man se og si at: Tekstilkunsten er sårbar? Fordi A) Den har så mange forbindelser knyttet utenom kunsten. Man må forstå det som kulturelle fenomener eller B) Den er så forbundet med kvinner og kropp eller C) *Denne vaskefilla er personlig, denne kluten er min! Denne slissen er historisk!*

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Og det annonseres i UKS-informasjon, april 1972, under nyhetsnotiser at: UKS har fått en egen tekstil gruppe Kontaktutvalg er Sidsel Bergløff, Anne Marie Komissar og Tove Mosebekk⁴⁰ Høstutstillingen settes på boikott. « Tekstil skal ha egne representanter i juryen som skjønner som ser som gidder å se

Og i 1977 går det fra fraksjon til organisasjon Det er notert tretten tigere i møteprotokollen⁴¹ Det første styret består av; Sidsel Calmeyer Karlsen, Bodil Gjertrud Svaboe Unn Sønju og Marianne Magnus Riseng Norske tekstilkunstnere bankes i bordet N.T.K. Og tigreren skal være vårt emblem.⁴²

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Alle ting holdes ved makt og bevares gjennom renhet Det hvite sengetøyet som blafrende tørker på snoren i vinden i solen Det hvite kledet som tungt drapert beskytter kisten De tidligste minner fra da tid ennå ikke er tid, ennå ikke væren bare et varmende skydd fra teppet viklet omkring deg

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Og i de gamle lappeteppene fra loft, kjellere og stabbur finnes spor av noe like uendelig som endelig som troen på en evig ungdom eller et evig liv i døden

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Man kan komme langt med vekselspillet mellom lys og mørke

Men en tiger vil alltid videre fornye sine jaktmarker og utvide territorium

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

For selv etter århundrer med tekstiltradisjon og fornyelse er vi fortsatt ikke velkommen på de aksepterte gallerier, foreninger og museum Og i vindusgalleriet i Kirkegata⁴⁴ er venteliste lange «Nei nå er det nok med denne pølseboden med vinduspostgalleri!» Vi må ekspandere, det er en boom der ute selv om verkene våre stues bort bak brusautomater og yuccapalmer Det har vært et oppsving for stofftrykk gjennom hele 80-tallet monumentale utsmykninger 90-tallet, broderi, skulptur, konseptuelt tekstil og snart... snart kommer retro på billedvev... Vær du sikki! Sann mine ord!

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

Det skiftes ham i alle æra Vi lager vårt eget galleri.

Oslo, tidlig vår 2006 Duket for et nytt årsmøte i Norske tekstilkunstnere, i det nye lokalet i Rådhusgata 20 i det nye galleriet, den nye hvite sterile kuben Sitter tigrene og hvesser klørne i det rådøre vinylgulvbelegget På tiltalebenken sitter styret og ber om godkjenning på fellingstillatelse av Norges siste kjempende tiger

Det nye av året, av tiden, av ånden skal være en tigerløs profil og et galleri som kalles SOFT⁴⁵

For de arter som ikke tilpasser seg nye forhold dør ut

Argumenteres det lavt men temmelig skrårikkert For det er tiger mot tiger og tigrene reiser seg fra stolene, sylskarpe klør står stivt ut av de store myke potene

«SOFT... men det er jo en pakke margarin!» «Jeg har en truse som heter SOFT, dere kanke mene det?» «Verrapport»⁴⁶ skakke bli no fancy SOFT Møgazine!⁴⁷

Aggresjonen står som flokka fiber Floss halv og helfloss

Og rovpattedyrenes brølekatt *Panthera tigris* brøler et siste UÆÆÆÆ.

For *denne tråden, dette materialet er selve materialet* Denne tråden, dette innslaget i denne kluten denne lysekte vaskefilla farga i et mer enn 4000 år gammelt Indigobad

Gunvor Nervold Antonsen, 1982-83, 1984-85, 1986-87, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1994-95, 1996-97, 1998-99, 2000-01, 2002-03, 2004-05, 2006-07, 2008-09, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2016-17, 2018-19, 2020-21, 2022-23, 2024-25

er *forbindelsen* til denne jorda vi går på disse liv